

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120201927
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120201927.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobkyne : K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, F. - E., právne zastúpená: AK VAVRINČÍK s.r.o., so sídlom Hurbanova 1, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanému: F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, F. - E., právne zastúpený: Mgr. Petra Hrubová, advokátka, so sídlom Mierové námestie 93, Ilava, o uloženie zákazu priblíženia, takto

rozhodol:

Súd ukladá žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako XX metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v rámci súdneho konania, správneho konania, konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní alebo iného konania v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného a žalobkyne pri týchto úkonoch po dobu vykonávania týchto úkonov.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 02.03.2020 sa žalobkyňa domáhala, aby súd vo veci samej zakázal žalovanému približovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako XX metrov. Súčasťou podanej žaloby bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom rozhodol súd tak, že návrh uznesením č.k 15C/8/2020-25 zo dňa 16.03.2020 zamietol. Uznesenie sa stalo právoplatné. O návrhoch týkajúcich sa maloletých detí, ktoré boli súčasťou tohto podania, sa koná v samostatnom konaní v reg. „P“.

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 18.2. 2020 podala na žalovaného ako manžela trestné oznámenie a manžel je vo väzbe v D.. Uviedla, že dňa 2. 2. 2008 uzavrela manželstvo so žalovaným. Počas manželstva sa narodili deti Z., K. a C.. S manželom bývajú v nehnuteľnosti, ktorá patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to v byte č. X na prvom poschodí v bytovom dome so súp. číslom XXX postavenom na parcele č. X/X - zastavaná plocha a nádvorie o veľkosti XXX m², zapísaný na LV č. XX na Okresnom úrade K., katastrálny odbor, katastrálne územie F., obec F. - E., okres K. (ďalej ako „byt“). Súčasne podala žalobkyňa aj návrh na vylúčenie žalovaného z užívania bytu. Manželstvo s manželom uzatvorili z lásky po dlhoročnej známosti. Vo vzťahu neboli vážnejšie nezhody alebo konflikty až do okamihu, keď žalovanému zomrel jeho otec. Do toho času mal pred ním rešpekt a voči nej a deťom si okrem občasného nadávania nič nedovolil. Žalovaný začal požívať vo väčšej miere alkohol, neustále chodil domov pod jeho vplyvom. Následne žalobkyňu začal upodozrievať z nevery, nadával jej, odchádzal z domu a vracal sa večer. Zistila tiež, že začal hazardovať na hracích automatoch, spoločné peniaze začal míňať, pričom nikdy nepovedal na čo. Nakoľko sa jeho agresivita voči žalobkyni stupňovala, neodvážila sa ho ďalej vypytovať. Po čase zistila, že manžel si zobral niekoľko pôžičiek. Prvýkrát sa jeho agresivita voči žalobkyni vystupňovala tak, že jej dal facku. Avšak

táto nestačila a postupne sa k nej pridávali bitky a neskôr aj kopance do chrbta. Manžel ju bil, aj keď nebol pod vplyvom alkoholu. Často sa žalobkyňa snažila chrániť dcéra Z., ktorej manžel vulgárne nadával, oplúval ju a urážal. Prvýkrát žalobkyňa na manžela zavolała políciu dňa 20. 12.2019. Trestné oznámenie však dňa 21. 12. 2019 stiahla, nakoľko si myslela, že to je pre neho upozornenie, aby sa zmenil. Po ďalšom incidente v januári 2020 žalobkyňa navštívila všeobecnú lekárku F. T. H., ktorá oboch manželov odporučila na psychiatrickú poradňu. Následne sa incident opakoval a znova bola žalobkyňa nútená vyhľadať pomoc privolaním policajnej hliadky. Manžel však stihol utiecť a trestné oznámenie síce podala, ale opäť z toho istého dôvodu aj stiahla. Situácia sa vyhrotila dňa 18. 2.2020, kedy ju žalovaný brutálne napadol. Vedel, že kopaním do tela jej spôsobí modriny, a preto ju začal biť do hlavy. Duchapritomne sa snažila zavolať políciu, avšak telefón jej hodil o zem. Preto zavolała na dcéru Z., aby zo svojho telefónu rýchlo zavolała políciu. Následne polícia prišla, zadržala manžela a bol vzatý do väzby. V súčasnosti žalobkyňa je materskej dovolenke s dcérou C.. Je v ťažkej finančnej situácii, pomáha jej rodina. Avšak bude musieť nastúpiť do zamestnania, lebo takto vzniknutú finančnú situáciu nezvládne. Manžel jej prestal pred cca 6 mesiacmi prispievať na spoločnú domácnosť a deti. Celú vec najhoršie znášajú deti, ktoré sa žalovaného boja a sú utiahnuté. Keď ho odvieďa polícia, zverili sa deti žalobkyňi, že im je lepšie, keď otec nebude s nimi doma. Keď žalobkyňi žalovaný ubližoval, často ich v noci zobudil a do školy chodili nevyspaté a unavené. Syn K. sa začal zajakávať a obáva sa, že príčinou je práve situácia, ktorú zažíval doma. Zhoršuje sa aj zdravotný stav dcéry Z., ktorá trpí juvenilnou idiopatickou artritídou. Žalobkyňa sa obáva, ako sa situácia vyvinie, keď manžela pustia z väzenia. Obáva sa o svoj život a taktiež život a zdravie svojich detí. Nechce, aby deti zažívali psychické týranie, ponižovanie a aby videli, ako ich otec bije bezdôvodne ich matku.

3. Uznesením č.k 15C/1/2021-9 zo dňa 14.01.2021, právoplatným dňa 16.03.2021 súd neodkladným opatrením žalovanému uložil, aby sa nepribližoval k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s tým, že pokiaľ by títo boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 15C/8/2020.

4. Žalovaný v písomných vyjadreniach k žalobe nesúhlasil so zákazom priblíženia, žalobkyňa podľa neho klame, pretože sa pri výpovedi na polícii vyjadrila tak, že s ním chce žiť v spoločnej domácnosti aj s deťmi a že sa na neho po návrate z väzby teší. Ona jeho psychicky týra tým, že mu neumožňuje stýkať sa s deťmi a našla si tiež novú známosť. Súd má rozhodovať na základe skutkového stavu, ktorý tu je v čase vyhlásenia rozhodnutia, pričom v súčasnej dobe sa už vzájomne nekontaktujú, žalobkyňa sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Aj z tohto dôvodu bolo zrušené neodkladné opatrenie, ktorým bolo pôvodne žalovanému zakázané vstupovať do spoločného bytu. Strany sú aktuálne v rozvode konaní, zatiaľ ale nie sú rozvedení. Žalovaný nemá záujem o ďalšie spolužitie so žalobkyňou a nie je pravda, žeby žalobkyňu kontaktoval sms správami alebo telefonicky. Je pravda, že požiadal matku, aby sa táto kontaktovala so žalobkyňou, ale žalovaný jej sám nevolal ani nesmskoval. Žalovaný aktuálne žalobkyňu nekontaktuje, nenavštevuje a odkedy vyšiel z výkonu trestu, sa snaží riadne zapojiť do života. S exekútorom si dohodol splátkový kalendár, aby mohol začať splácať výživné na deti, riadne uhrádza splátky spotrebných úverov a aj náklady na elektrinu v spoločnom byte, ktoré vznikli za obdobie, kedy v ňom bývala žalobkyňa. Podľa neho neboli preukázane fyzické útoky silnej intenzity, taktiež žalobkyňa nepredložila odborné vyjadrenie ani znalecký posudok, z ktorého by bolo jednoznačne zrejmé, že bola alebo je obeťou domáceho násillia zo strany žalovaného. Konflikty, ktoré v minulosti medzi sebou mali, nie sú takej intenzity, aby bolo potrebné natrvalo rozhodnúť o zákaze približovania sa žalovaného k žalobkyňi. Žalobkyňa nepreukázala intenzitu strachu zo žalovaného. Ak by žalobkyňa mala zo žalovaného taký intenzívny strach, aký prezentuje, ani údajné telefonáty žalovaného by nerealizovala, telefón by žalovanému nedvíhala. Ak by žalobkyňa mala naozaj strach zo žalovaného, tak by s ním nekomunikovala. Je toho názoru, že predchádzajúce odsúdenie žalovaného nezakladá automaticky právo žalobkyne na trvalý zákaz približovania sa zo strany žalovaného. V súčasnej dobe žalovaný nezasahuje do osobnostných práv žalobkyne do takej miery, aby mohol byť uložený zákaz približovania sa k žalobkyňi.

5. Žalobkyňa v ďalšom priebehu konania trvala na podanej žalobe. Nikdy sa nevyjadrila tak, že by sa k žalovanému chcela vrátiť. Má zo žalovaného strach, žiadne zákazy nerešpektoval, vyhrážal sa žalobkyňi násillím, používal verbálne útoky. Opakovane bol vo väzbe a je pre žalobkyňu nebezpečný.

Trvala na tom, že zo strany žalovaného dochádzalo k fyzickým útokom, ktorý ju bil a pod vplyvom alkoholu bol agresívny, to vyústilo do podaní viacerých trestných oznámení aj do väzby žalovaného, ktorý ale porušil súdom určené zákazy. Vedome maril rozhodnutie súdu, preto bol viac krát zadržaný a následne vo väzbe. Žalobkyňa má strach zo žalovaného, keďže sa jej často vyhrážal aj za prítomnosti detí ohrozením na živote a zdraví. Tieto útoky sa stupňovali, opakovali a boli intenzívne, dochádzalo k fyzickým aj verbálnym útokom, a to aj keď bol triezvy. Žalovaný má podľa nej sklony k porušovaniu zákazov a ani nerešpektuje súdom uložené protialkoholické liečenie ambulantnou formou, čo navodzuje dôvodnú obavu z ďalšieho jeho správania vo vzťahu k žalobkyni, ktorým by ohrozil jej život a zdravie o to viac, že bola preukázaná žiarlivosť žalovaného na terajšieho partnera žalobkyne. Žalovaný žalobkyňu kopal, bil, oblieval alkoholom a to denne od októbra - novembra roku 2019. Žalobkyňa má obavu z toho, žeby by ju žalovaný vyhľadával a priblížil sa k nej a tým ohrozoval jej osobu. Tiež sa vyjadril, že jej prepichne gummy a po prepustení z výkonu trestu bola žalobkyňa na školení v K., kedy ju žalovaný musel sledovať, nakoľko si odfoťil jej automobil a túto fotografiu uverejnil na Facebooku. Z opakovania agresie žalovaného má preto dôvodne strach.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov navrhnutých stranami, prehratím zvukovej nahrávky na návrh žalobkyne a oboznámením listinných dôkazov predložených stranami, vrátane listín z trestných spisov, ktoré boli pripojené na návrh žalobkyne a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Súd mal zistené, že žalobkyňa a žalovaný sú manželia, manželstvo uzavreli dňa 02.02.2008 v F. - E. a toto manželstvo doposiaľ trvá. V manželstve sa narodili tri mal. deti, Z., K. a C.. Z predloženej lekárskej správy F. - T. H. bolo zistené, že je prítomná agresivita v domácom prostredí a doporučené bolo psychiatrické vyšetrenie oboch manželov.

8. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 6Tp/20/2020 zo dňa 19.01.2020 súd o návrhu prokuratúra na vzatie žalovaného ako obvineného do väzby rozhodol tak, že bol vzatý do väzby v Ústave na výkon väzby D. so začiatkom dňa 18.02.2020 o 01:45 hod. Z uznesenia vyplynulo, že žalovanému bolo vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že žalovaný ako obvinený dňa 18.02.2020 v čase približne o 01.00 hod pod vplyvom alkoholu v byte č. X v bytovom dome na adrese F. - E. č. XXX svojej manželke - žalobkyni vulgárne nadával, udieral dlaňou ruky do nohy, hlavy a ramena, kopal ju do chrbta, v dôsledku čoho poškodená neutrpela zranenia, ale popri tom, ako ju fyzicky napádal, jej viackrát povedal, že ju zabije, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej - žalobkyne, dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a skutku sa dopustil na chránenej osobe - osobe blízkej, manželke. Voči uzneseniu podal žalovaný ako obvinený sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 23Tpo/24/2020-39 zo dňa 10.03.2020 tak, že zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu o vzatí do väzby a prepustil žalovaného z väzby na slobodu. Väzbu nahradil dohľadom probačného a mediálneho úradníka. Žalovanému ako obvinenému uložil viaceré zákazy a obmedzenia, a síce zakázal mu styk so žalobkyňou ako poškodenou a zakázal jej priblížiť sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Zakázal mu kontakt so žalobkyňou ako poškodenou v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. Zakázalo sa mu zdržiavať sa na adrese F. - E. č. XXX a bol mu uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Krajský súd konštatoval, že žalovaný požíva dlhšiu dobu alkohol, pod vplyvom ktorého neovláda svoje konanie a správa sa neprijateľne, a to aj v prítomnosti maloletých detí a fyzické napadnutie bolo len zrejmým vyústením jeho problémov naznačujúcim však stupňovanie jeho agresivity. Dospel však k záveru, že väzbu je v danej veci možné nahradiť dohľadom probačného a mediálneho úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení. Súd mal za to, že nahradená väzba v spojení s uloženými zákazmi a obmedzeniami ochráni žalobkyňu ako poškodenú v dostatočnej miere.

9. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 3T/68/2020 mal súd zistené, že rozsudkom zo dňa 04.08.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.08.2020 bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry K. a obvineným, podľa ktorej obvinený uznal vinu za spáchaný skutok, že

- dňa 18.02.2020 v čase približne o 01.00 hod pod vplyvom alkoholu prišiel do bytu č. X v bytovom dome na adrese F. - E. č. XXX za svojou manželkou - žalobkyňou, ktorú žiadal, aby mu dala peniaze na taxík,

a keď mu povedala, že žiadne peniaze nemá, začal jej vulgárne nadávať a následne ju fyzicky napadol tak, že ju udieral dlaňou ruky do nohy, hlavy a ramena, následne ju kopol do chrbta, v dôsledku čoho neutrpela žiadne poranenia, ale popri tom, ako ju fyzicky napádal, jej viackrát povedal, že ju zabije, na čo poškodená mobilným telefónom privolala políciu, avšak počas tohto telefonátu jej obvinený vytrhol telefón, následne odišiel z domu a vonku sa ukryl v kriekoch, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej - žalobkyne, dôvodnú obavu,

- dňa 21.03.2010 v čase o 11,003 hod na adrese F. E., F. XXX počas telefonického rozhovoru jeho matky s jeho manželkou - žalobkyňou vstúpil do hovoru svojej matky tým, že v pozadí hovoru začať kričať vulgarizmy na adresu poškodenej a následne uviedol, že ju zabije sekerou a potom aj seba a nezáleží mu na tom, či deti skončia v domove, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej - žalobkyne, dôvodnú obavu o život; týmito skutkami spáchal prečin nebezpečného vyhrážania a bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a tiež mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou. Trest bol podľa obsahu súdneho spisu vykonaný dňa 29.08.2020. Súčasne mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholického ambulantnou formou.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 103/2020 vyplynulo, že u žalovaného sa jedná o škodlivé užívanie alkoholu - počínajúcu závislosť, v čase spáchania skutku v kombinácii s analgetikami. Zneužívanie alkoholu, najmä v kombinácii s analgetikami, u neho potencuje podráždenosť a afektovú labilitu. Odporúčalo sa ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Súčasťou časti označenej ako forenzne psychiatrická analýza spisového materiálu je aj zachytenie vyjadrenia žalobkyne, že sa už teší na návrat manžela domov a chce s ním žiť v spoločnej domácnosti.

10. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1Tp/76/2020 zo dňa 04.09.2020 bol žalovaný vzatý do väzby z dôvodu, že je daná dôvodná obava, že by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti alebo dokonať trestný čin, ktorým hrozil. V uznesení sa uvádza, že žalovanému bolo dňa 02.09.2020 vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania na tom skutkovom základe, že sa dňa 01.09.2020 v čase približne o 18,00 hod nachádzal v obci F. - E., konkrétne pred rodinným domom popisné číslo XXX, v ktorom sa v tej dobe nachádzala jeho manželka (žalobkyňa), ktorá v tom čase počula, ako žalovaný vykrikuje pred domom na jej adresu rôzne vulgarizmy a tak podišla k oknu, pričom uvidela a tiež počula žalovaného, ktorý vo vulgarizmoch na jej adresu pokračoval a tiež uviedol, že ju zabije, čím svojím konaním vzbudil u žalobkyne dôvodnú obavu o jej zdravie a život najmä preto, že bol v auguste 2020 za obdobné hrozby zabitím, ktoré jej adresoval, právoplatne odsúdený. Uznesenie o vzatí žalovaného do väzby nadobudlo v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu právoplatnosť dňa 29.09.2020. V uznesení sa tiež uvádza, že žalovaný sa dopustil voči žalobkyňi od 20.12.2019 aj dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu.

11. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/122/2020-216 zo dňa 11.02.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.02.2021 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania tohto skutku zo dňa 01.09.2020 kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

12. Žalovaný predložil potvrdenia o vykonaných platbách za obdobie od 15.03.2021 na energie, splátky úverov a výživné exekútorovi, vo vzťahu ku ktorému vymáhanému dlhu požiadal exekútora o splátkový kalendár dňa 13.04.2021. Uznesením č.k. 28C/14/2020-64 zo dňa 13.04.2021 súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené dňa 02.03.2020, ktorým zakázal žalovanému vstupovať do spoločného bytu strán sporu z dôvodu, že žalobkyňa sa z neho odsťahovala.

13. Zo zvukovej nahrávky č. XXXXXXXXXXXXXXXX.mpX je zrejmé, že žalovaný opakovane vulgárne oslovuje žalobkyňu aj dcéru Z.. Žalobkyňu opakovane označuje ako „piča“, „kurva bachratá“, „piča bachratá“, „malá piča“, „krava neschopná“, „vyjebaná“, „skurvená“. Tiež sa vyjadruje tak, že žalobkyňu netreba „brániť“, „netreba pomáhať a brániť“, ale ju treba „vyoráť“. Súčasne žalovaný sa vyjadruje tak, nech to dcéra nahráva, že je mu to jedno a s nahrávkou môže ísť aj k „materi“.

14. Žalobkyňa sa pri výsluchu vyjadrila tak že, pred žalovaným má strach a ten jej aj zostane, pretože bol agresívny nielen, keď bol pod vplyvom alkoholu, ale aj keď bol triezvy. Odkedy je žalovaný na slobode, snaží sa ju kontaktovať sám, ale aj prostredníctvom svojej mamy. Opakovane ju urážal, osočoval, vulgárne nadával, ohovára ju a hádže na ňu špinu. Odkedy sa vrátil z výkonu trestu, dával jej rôzne ultimáta, že sa má odsťahovať z jeho bytu do 1. apríla, pričom to nie je len jeho byt a ona platí naň

úver. Keďže mala obavy, žeby ju vyhľadal, pretože sa už pokúšal do bytu dostať, hoci mal zákaz uložený súdom, tak aj s deťmi z toho bytu odišla. Žalovaný ju kontaktuje cez mamu, telefonuje, posielala sms, ale vzhľadom na to, že nevie, kde sa aktuálne teraz nachádza, keďže sa z bytu odsťahovala, tak sa ku nej nateraz nepriblížil. Uviedla, že žalovaný vedel, že nahrávky, ktoré predložila súdu, deti nahrávali. Aj mu povedala, že s tým pôjde na políciu a žalovaný jej na to povedal, že tak jej prepichne gumy. Po tom, čo bol žalovaný prepustený z výkonu trestu, niekedy v marci alebo apríli tohto roku, bola na školení v K.. Musel ju sledovať a fotil si auto, ktorú fotku potom zverejnil na Facebooku, aj keď ho ona pri tom osobne nevidela. Keď bol žalovaný vo výkone trestu, nonstop ju kontaktoval, ona mu žiadnu korešpondenciu neposielala. Od marca 2021 ju aj opakovane telefonicky kontaktuje cez mamu. Keď s ňou volala, tak žalovaný na adresu žalobkyne uvádzal do telefónu vulgarizmy. Zo strany žalovaného to boli slovné, ale aj fyzické útoky, veľa krát ju sotil, kopol, oplŕúval ju aj pred deťmi, alebo ju oblieval alkoholom. Urážal ju pred deťmi a potom aj ich urážal, keď si ju bránili. Bolo to skoro denne, začalo to asi tak od októbra-novembra 2019. Potom sa to stupňovalo až natoľko, že deti sa báli domov prísť, a keď manžel domov prišiel, tak ju kopol, koľko krát zbil alebo pýtal peniaze na taxík. Opísala incident, kedy si žalovaný ľahol pred auto v čase, keď ho prvý krát pustili z basy. Volala svokra, aby prišla, žeby chcela vidieť deti, že sú na chalupe. Žalobkyňa povedala, že pokiaľ tam je sama, tak príde. Tak aj prišla, žalovaný za začal približovať, ľahol si pred auto, zabránil, aby auto odišlo. Zavolali sa policajti a tí ani nevedeli, ako sa to má riešiť. Matka žalovaného aj jeho teta jej vtedy volali, že „zavolaj si otca, alebo choď, pretože F. ide na bicykli s nožíkom a povedal, že ňu zabije“. Žalovaný vyvolával deťom v podnapitom stave večer okolo desiatej - jedenástej, vyhrážal sa jej a deťom hovoril, že sa „odjebe“, hodí do Váhu či skočí pod vlak.

15. Žalovaný pri výsluchu uviedol, že nie je pravda, žeby žalobkyňu očierňoval, ona naopak vybielila spoločný byt, všetko si zobrala. 12 mesiacov ju ani nevidel, dva krát bol po 6 mesiacov vo väzbe. Nič iné nechce, len vidieť deti. Kvôli žalobkyňi odišiel z dobre platenej práce v J., žalobkyňa na neho podala trestné oznámenie, bol právoplatne odsúdený a kvôli tomu ho teraz nechcú prijať do bývalej roboty. Žalobkyňa mu zničila život. Je mu úplne jedno, kde sa žalobkyňa nachádza, mohla by byť aj 10tisíc km od neho, on už sa s ňou nechce stretnúť. Ona ho udala, podľa neho je to aj krivé obvinenie a bude to riešiť. Ona si našla priateľa a chcela ho takto účelovo odstaviť. Neodkladné opatrenie, ktoré mu ukladá zákaz priblíženia, doteraz neporušil, so žalobkyňou sa nestretol 12 mesiacov. Už aj brat, ktorého požiadala, aby so žalobkyňou komunikoval, povedal, že sa s ňou ďalej kontaktovať nemieni. Chce sa so žalobkyňou dohodnúť, ale ona sa dohodnúť na ničom nechce. Uviedol, že on si trest odsedel. Počas celého manželstva zabezpečoval, čo vládol. Žalobkyňa mu vytýkala, prečo nejde pracovať do zahraničia, preto šiel do J. a tam slušne zarábala. Staral sa, kúpil jej auto, postavil dom, ona od roku 2008 nebola zamestnaná nikde, iba na brigádach. V tom roku 2019 pred V. podala na neho trestné oznámenie, na druhý deň ho stiahla. Dňa 25.12. išla s ním na dovolenku, hoci tvrdila, že sa jej mal vyhrážať a v januári išli spolu na H.. Fotku auta, o ktorom hovorila žalobkyňa, nevyhotovil on, ale poslal mu ju kamarát. Nie je pravda, žeby ju vyhadzoval z bytu, len si neprial, aby v byte býval F. A.. Nie je pravda, že nie je nápravy schopný, aj teraz riadne platí splátky, energie a dlh na výživnom. Žalovaný tvrdil, že nie je nebezpečný, ak aj v minulosti bol, toto si odsedel. Chce žiť plnohodnotný život, žil ho aj predtým, chce sa starať o deti, toto mu nie je umožnené. Kontaktoval aj jej právneho zástupcu pána V.. Uviedol, že by žalobkyňi v živote neublížil, ide mu len o deti. Potvrdil, že dňa 21.3.2020, kedy mu mala žalobkyňa odovzdať deti, si ľahol pred jej auto. Žalobkyňa prišla, vedela, že aj on tam bude, mala mu len odovzdať deti a odísť preč. Nie je pravda, že by šiel so žalobkyňou so sekerou. Bolo to 21.3.2020, ale žiadnu sekeru nemal, mal len knižku so sebou, ktorú žalobkyňi dal, keď spolu chodili. Išiel tam preto, aby mu aspoň z balkóna ukázala deti. Protialkoholické liečenie nariadené súdom neabsolvoval, bol za lekárkou, povedali, že sa mu ozvú a neozvali sa, tak si myslí, že ho nebude musieť absolvovať. On ani nemohol piť alkohol, keď bol prepustený, bol doma pár dní a znova podala žalobkyňa oznámenie a znova bol zavretý. Nechcel mariť rozhodnutie, ale zatiaľ mu nič neprišlo.

16. Svedok K. F., švagr strán sporu, potvrdil, že bol svedkom jedného incidentu asi v januári 2020. Žalobkyňa ho zavolala, či by prišiel pomôcť položiť dlažbu do kuchyne, išiel tam s otcom žalobkyne. Keď prišli, žalovaný im nič nedovolil pomeriť, tvrdil, že všetko je jeho, každá jedna dlaždica, aby sa neopovážili niečo chytiť a žalobkyňi začal nadávať pred deťmi, že je „kurva“ a „piča“. Povedal, že nech si ju svokor zoberie, lebo, že inak ich vyhodí a deti pôjdu do decáku. Strkal do nej, vkuse jej nadával, deti plakali, oni sa zobrali a odišli preč, lebo bolo strašné, ako sa k nej správal. Viac takýchto incidentov nevidel, len počul, že viac krát žalobkyňa volala otcovi, keď plakala, že jej žalovaný robil zle, že pýtal od nej peniaze, že raz prišiel v noci taxíkom a kopol ju do rebra, že nech jej dá peniaze na taxík. Stále bolo niečo, čo žalobkyňa spomínala, že jej robí zle.

17. Svedok G. A., otec žalobkyne, uviedol, že po smrti otca žalovaného - v septembri 2019 mu žalovaný povedal, že si nepraje, aby sa mu staral do jeho rodiny, aby navštevoval, zisťoval, čo sa tam deje, že on je zať a nie je žiadna rodina a vtedy to bol prvý impulz, keď začal tušiť, že sa tam niečo deje. Uviedol, že s jeho rodičmi mal dobrý vzťah, aj teraz svatku má rád a je mu jej ľúto. Ani k žalovanému necíti nenávisť či odpor, nie je na neho nahnevaný. Ale nechápe, prečo sa mu žalovaný vyhrážal, dokonca mu povedal do telefónu, že ho nechá „odjebať“, že má na to ľudí. Opísal, že raz bol večer, asi po deviatej mu volala dcéra „ocino príď, prišiel F. napitý a rozkopal dvere, pýtal peniaze na taxík, dvere sa mi nedajú zamknúť“. Zobral náradie a aj s druhým zaťom prišiel dvere opraviť, tak sa prvý krát dozvedel, že žalovaný bije žalobkyňu. Opísal tiež, že bolo to niekedy v sobotu, nedeľu, keď robil elektriку u žalobkyne a žalovaného na byte, hádzal maltu a ohadzoval steny, volala mu svätka T., či by mohol za ním prísť pán O., jej švagor s manželkou na kus reči. Keď prišiel povedal mu, že veď F. je zať, nie je možné, aby toto robil, že nielenže sa vyhrážal žalobkyni, ale aj vlastnej mame. Povedali mu, že nič iné jeho mama nepočúva, len že je „kurva, piča“, že si zastáva svoju nevestu a že hovoril, že aj on je „hajzel“ a že svedka má plné zuby. Potom mu volala matka žalovaného, že „G., dajte si pozor“. Povedala, že tam bol F., že sa vyhrážal, že ho zabije, išiel si po nejaký nôž alebo sekeru, požičal si od suseda bicykel a išiel za ním. Žalovaný prišiel, pod oknom vykrikoval, že svedok je „hajzel“. Tiež uviedol, že bol svedkom fyzického útoku na žalobkyňu, keď bol s ďalším zaťom K. u žalobkyne v byte. Prišli, že popozerajú, čo treba porobiť a na to žalovaný prišiel, povedal, že si nepraje, aby v jeho byte čokoľvek robili. Žalobkyni nadával, že je „kurva, piča“, sácal ju, ťahal za vlasy a hánkami prstov jej búchal do hlavy. Keby neodišiel, svedok by zavolať policajtov. Vykrikoval na žalobkyňu, že zabezpečí, aby bola bezdomovkyňa a deti že skončia v decáku. To bolo niekedy predtým, keď žalovaný išiel prvý krát do basy. Od toho incidentu s vykopnutými dvermi, volala mu dcéra opakovane, že žalovaný prišiel opitý, pýtal si peniaze. Deti Z. a K. ani nechceli ísť domov od svedka, ktorý si ich zobral počas lockdownu k sebe. Povedali, že sa otca boja. K. povedal, že sa s otcom nepotrebuje rozprávať, Z. povedala, že ju otec chcel vyhodiť z balkóna. Svedok na žalovaného za vyhrážanie trestné oznámenie nepodal, naopak žalovaný na neho oznámenie podal. Uviedol, že aj v korešpondencii z väzenia sa žalovaný svedkovi vyhrážal a aj mu telefonoval, že ak si neurobí poriadok s dcérou, tak skončí na ulici.

18. Svedkyňa T. F., matka žalovaného, uviedla, že dokiaľ bývali s nimi, bolo všetko v poriadku. Keď sa strany odsťahovali do bytu, začali medzi nimi hádky. Uviedla, že nebola svedkom žiadneho fyzického násillia medzi synom a nevestou, nič také nevidela, žiadnu bitku ani nič podobné. Je pravda, že nevesta, keď ju kontaktovala telefonicky, tak sa sťažovala, že syn chodí do krčmy, ale nevie o tom, žeby jej robil inak zle. Vie, že syn mal v trestnom konaní uložené zákazy, že sa nemôže približovať k neveste a deťom, ale nemyslí si, že ich vyhľadával. Doteraz nevie, kde odišla žalobkyňa s deťmi, tak syn žalobkyňu nevyhľadáva. Keď spolu bývali, tiež sa hádali. Nevedela sa vyjadriť k dôvodom hádok medzi stranami.

19. Svedkyňa T. F., teta žalovaného, opísala vzťah k žalovanému a žalobkyni a uviedla, že nebola svedkom žiadnych fyzických útokov medzi stranami. Bola ale svedkom toho, ako raz žalobkyňa prišla s deťmi domov k rodičom žalovaného. Žalovaný žiadal, aby mu dala deti aspoň postískať, lebo V. ani poriadne nevidel, ľahol si žalovaný pred auto a prosil, aby mu ukázala deti. Ich syn K. ku nej pribehol a povedal, že „mama mi povedala, že otec nás zabije“. Bolo to v medziobdobí, kedy bol žalovaný pustený z basy, možno bol týždeň doma. Tiež opísala, že asi v decembri 2019 žalovaný volal žalobkyni, aby po neho prišla autom, keď bol na rehabilitácii a povedal jej, že keď preňho nepríde tak, že sa hodí pod vlak. Žalovaný podľa nej určite deťom po prepustení z väzby nevyvolával. Vedela, že žalobkyňa najskôr podala na žalovaného trestné oznámenie, toto čítala a jediné čo jej v ňom utkvelo v pamäti je, že napísala že predtým bol vzorný otec a že s ním má 2 deti, hoci v tom čase už mali deti tri. Asi pred rokom v lete bola svedkom toho, že žalovaný bol doma u svojej matky, prišla s deťmi žalobkyňa, opäť bol cirkus, prišiel aj synovec, ktorý je policajt, žalovanému hovorí „odstúp od nej“, žalobkyňa potom odišla. Oni potom žalovaného doma skludňovali, hovorili mu „sadni si do kúta“. Nie je pravda, žeby žalobkyňu pred žalovaným varovala. Žalobkyňa svojej svokre uvádzala, že nemá peniaze, a tak jej svokra dávala peniaze ako náhradu za alimenty, ktoré žalovaný neplatil a tiež urobili pre žalobkyňu a deti nákup pred V., za ktorý žalobkyňa ani neprejavila vďaku. Nemala vedomosť ani o žiadnych nočných hovoroch žalovaného. Vedela ale, že žalovaný žalobkyni volal predtým, než ho zavreli, mohol byť večer, bola zima, tma, možno ani 9 hodín nebolo a pýtal sa jej, že či tam má A., teda priateľa, a či ju pred deťmi Toto počula, lebo jej dala žalobkyňa telefón k uchu. Nebola osobne svedkom fyzického násillia medzi žalobkyňou a žalovaným a myslí si, že žalovaný by toho nebol schopný, pretože keby teraz za

ním žalobkyňa prišla, bol by jej schopný odpustiť. Nadával žalobkyni kvôli tomu, že má priateľa, ktorý nosí jeho veci a rozpredáva jeho majetok.

20. Záonné ustanovenia:

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Občianskeho zákonníka, (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku, Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

Podľa § 51 ods. 1 až 4 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona, (1) Súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210701>> podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210701>> platí rovnako. (2) Pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

(3) Obmedzenia spočívajú najmä v zákaze

- a) účasti na určených verejných podujatiach,
- b) požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- c) stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine,
- d) vstupu na vyhradené miesta alebo priestory, na ktorých trestný čin spáchal,
- e) účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávok,
- f) kontaktu s určenou osobou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

(4) Povinnosti spočívajú najmä v príkaze

- a) nepriblížiť sa k určenej osobe na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydli'a určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje,
- b) zdržiavať sa v určenom čase na určenej adrese,
- c) vystáhnovať sa z bytu alebo domu, v ktorom sa neoprávnene zdržuje alebo ktorý protiprávne obsadil,
- d) nahraďiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu,
- e) zaplatiť v skúšobnej dobe dlh alebo zameškané výživné,
- f) osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenému,
- g) v skúšobnej dobe získať určitú pracovnú kvalifikáciu alebo zúčastniť sa na rekvalifikačnom kurze,
- h) podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu,
- i) podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok, ak mu nebolo uložené ochranné liečenie,
- j) podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve,
- k) zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie,
- l) dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu, v odôvodnených prípadoch aj opakovane.

21. Vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona nepredstavujú jediné zákonné ustanovenia, na základe ktorých možno uložiť inej osobe obmedzenia či povinnosti, ktorých sa domáhala žalobkyňa v tejto veci. I keď ustanovenia predpisov občianskeho práva nemajú takéto konkrétne ustanovenia, uloženie obmedzení a povinností je možné skrz aplikáciu ustanovení žaloby upravujúce ochranu

osobnosti. Nie je tak apriori vylúčené, aby súd v civilnom konaní uložil žalovanému obmedzenia či povinnosti, akých sa domáha žalobkyňa vo veci samej. Ustanovenie § 13 ods. 1 OZ priamo počíta s možnosťou žiadať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti. Jedná sa o typ negatívnej žaloby. Ako nevyhnutný predpoklad aplikácie negatívnej žaloby je existencia skutočností odôvodňujúcich v tomto prípade uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa približovania k žalobkyni, čím by bola žalobkyňa ohrozená na živote a zdraví v čase rozhodnutia súdu, nakoľko v zmysle § 217 ods. 1 CSP je pre súd rozhodný deň vyhlásenia rozsudku. Inak povedané, je potrebné preukázať, že v čase vyhlásenia rozsudku dochádza konaním žalovaného k neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobkyne. Aj v prípade, že nedochádza v čase vyhlásenia rozsudku konaním žalovaného k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, je možné žalobe vyhovieť, avšak jedine za predpokladu, že je preukázané, že reálne hrozí takýto neoprávnený zásah, či jeho opakovanie. Za predpokladu, že nie je preukázané, že reálne hrozí neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, nie je dané právo na uloženie povinnosti zdržať sa zásahov a už prípadný vykonaný zásah možno odčiniť inými typmi žalôb na ochranu osobnosti uvedených v § 13 OZ než zdrčovacou žalobou.

22. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v prejednávanej veci bola preukázaná existencia neoprávnených zásahov žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobkyne a súčasne je možné dôvodne sa obávať, že môže reálne nastať opakovanie týchto neoprávnených zásahov.

23. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalovaný sa voči žalobkyni dopustil doposiaľ 3 skutkov (18.02.2020, 21.03.2020 a 01.09.2020), ktoré naplnili znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania, za ktoré bol právoplatne odsúdený rozsudkami tunajšieho súdu o schválení dohody o vine a treste zo dňa 04.08.2020 a 11.02.2021. V uvedených trestných veciach bol i väzobne stíhaný. Napriek tomu, že Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 23Tpo/24/2020-39 zo dňa 10.03.2020 zrušil v poradí prvé rozhodnutie okresného súdu o jeho vzatí do väzby a nahradil väzbu spolu s uložením viacerých obmedzení a zákazov, vrátane zákazu styku so žalobkyňou na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, tento zákaz žalovaný porušil zakrátko na to tým, že sa voči nej dopustil skutku dňa 21.03.2020, za ktorý bol tiež následne väzobne stíhaný a právoplatne odsúdený. Po právoplatnom odsúdení a vykonaní trestu uloženého rozsudkom sp.zn. 3T/68/2020 zo dňa 04.08.2020 (za skutky zo dňa 18.02.2020 a 21.03.2020), ktorý trest žalovaný vykonal 29.08.2020, sa 01.09.2020 dopustil voči žalobkyni ďalšieho rovnakého skutku, pre ktorý bol vzatý do väzby a následne právoplatne odsúdený rozsudkom sp.zn. 3T/122/2020 zo dňa 11.02.2021. Tiež bolo zistené, že pred spáchaním vyššie uvedených trestných činov voči žalobkyni, od 20.12.2019 sa voči nej dopustil tiež 2 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Správanie, ktorého sa žalovaný na žalobkyni dopúšťal, za ktoré bol opakovane či už právoplatne uznaný za vinného zo spáchania priestupkov alebo troch trestných činov, je neakceptovateľné a úplne spoločensky neprípustné o to viac, že bolo namierené proti manželke, ktorá, podľa názoru súdu má aj vzhľadom na tieto negatívne skúsenosti opodstatnený strach z toho, že by sa opäť mohla stať obeťou obdobného protiprávneho konania zo strany žalovaného. Ak sa žalovaný bránil tým, že sa polepšil a nehrozí, že by sa obdobného konania dopustil opäť, čo bol hlavný jeho argument v prospech zamietnutia žaloby, súd má za to, že vykonaným dokazovaním naopak bola preukázaná dôvodná obava z toho, že by sa protiprávneho konania mohol voči žalobkyni dopustiť znovu. Z vyššie opísanej genézy protiprávneho správania žalovaného voči žalobkyni v nedávnej minulosti súd je nútený konštatovať, že u žalovaného možno vzhľadom na tendenciu k recidíve protizákonného konania. Vzhľadom na preukázané opakovanie protiprávneho konania žalovaného, ktorého objektom je iba žalobkyňa, je zrejme, že žalovaný v nedávnej minulosti mal očividný problém ovládnuť svoje konanie proti žalobkyni, ktorú zámerne vyhľadával za tým účelom, aby sa jej opakovane vyhrážal (aj smrťou), a to dokonca aj počas toho, ako mal súdom (vrámci náhrady väzby) uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyni a tiež aj po tom, čo bol za nebezpečné vyhrážanie z 18.02.2020 a 21.03.2020 odsúdený, kedy sa rovnakej trestnej činnosti voči nej dopustil aj dňa 01.09.2020, len niekoľko dní po prepustení z výkon trestu. Žalovaný v nedávnej minulosti stupňoval svoje protiprávne konanie proti žalobkyni (najprv 2 priestupky, následne v krátkom slede za sebou 3 trestné činy), porušil už raz súdny zákaz priblíženia sa k žalobkyni (uložený uznesením Krajského súdu v K. sp.zn. 23Tpo/24/2020 zo dňa 10.03.2020), dopustil sa nebezpečného vyhrážania 3 dni po vykonaní prvého trestu odňatia slobody (prepustený 29.08.2020, ďalší trestný čin spáchaný 01.09.2020), ktoré správanie žalovaného nasvedčuje tomu, že má tendenciu porušovať zákaz uložený súdom, keď celkom zrejme ani výkon trestu odňatia slobody či pobyt vo väzbe nebol pre neho takým ponaučením, po ktorom by sa vystríhal obdobného konania, keď opakovane sa dopustil rovnakého konania aj po

prvom výkone trestu. Opakovanie neprípustného správania žalovaného voči žalobkyni v rokoch 2019 až 2020, porušovanie zákazov nevyučuje, naopak, vytvára dôvodnú obavu, že by rovnaké konanie žalovaný mohol zopakovať znova. V tejto súvislosti súd zároveň prihliadol na skutočnosť, že znalec pri skúmaní duševného stavu osoby žalovaného v rámci trestného konania konštatoval začínajúcu závislosť na alkohole, čo v kombinácii s analgetikami potencuje jeho podráždenosť a afektívnu labilitu, z ktorého dôvodu mu bolo uložené aj ochranné liečenie, ktoré doposiaľ žalovaný neabsolvoval. Aj táto skutočnosť, kedy doposiaľ žalovaný neriešil odborným spôsobom problém s alkoholom, znásobuje riziko, že by sa (opäť aj pod vplyvom alkoholu) mohol dopustiť obdobného správania voči žalobkyni.

24. Ak sa žalovaný bránil tým, že od prepustenia z druhého výkonu trestu (prepustený bol 02.03.2021) žalobkyňu nevyhľadal, čo má byť dôkazom o tom, že už ju kontaktovať nemá záujem, súd uvádza, že sú tu práve objektívne skutočnosti, ktoré žalovanému nateraz bránia (aj keby chcel), aby sa k žalobkyni priblížil. V prvom rade je treba uviesť, že žalobkyňa s deťmi odišla pred prepustením žalovaného z výkonu trestu na miesto, ktoré nie je žalovanému (a celkom zrejme ani jeho rodine, ako to potvrdila svedkyňa- matka žalovaného) známe, čo samo osebe znemožňuje, resp. značne sťažuje žalovanému čo i len potenciálne snahy o vyhľadanie žalobkyne. To znamená, že nie pozitívny posun v správaní žalovaného, ale predovšetkým zdržovanie sa žalobkyne na nateraz pre žalovaného neznámom mieste spôsobilo, že sa žalovaný so žalobkyňou (mimo súdnych pojednávaní) osobne nestretol. Nemožno však od žalobkyne požadovať, aby sa „ukrývala“ pred žalobcom nekonečne dlhý čas z obavy pred zopakovaním protiprávneho konania. Žalobkyňa má naopak právo viesť normálny život, na mieste, ktoré si vyberie a je to žalovaný, ktorý je povinný ovládnuť svoje konanie natoľko, aby sa protiprávne konanie z minulosti voči nej namierené nezopakovalo. Súd však vzhľadom na opísané predošlé správanie žalovaného má obavu z toho, že žalovaný nebude schopný, ak sa dozvie miesto pobytu žalobkyne, zdržať sa jej vyhľadávania, či už viac alebo menej intenzívneho. Rovnako tak treba uviesť, že žalovaný má neodkladným opatrením vydaným dňa 14.01.2021 v konaní sp.zn. 15C/1/2021 uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyni, a preto aj táto okolnosť nateraz (pod hrozbou porušenia právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia) objektívne brzdí žalovaného v čo i len pomyselných snahách o styk so žalobkyňou. Avšak jeho opakované protiprávne správanie v nedávnej minulosti, potencované doposiaľ neriešenou závislosťou na alkohole, a aj počas tohto sporu na pojednávaniach prezentovaným negatívnymi emóciami prejavovanými voči žalobkyni majúcimi svoj základ v novom partnerskom vzťahu žalobkyne s iným mužom a neúspešnými snahami žalovaného stretnúť sa s deťmi, zakladajú podľa názoru súdu dôvodu obavu, že by sa snaha o osobný styk žalovaného so žalobkyňou mohla zopakovať. Uvedenú obavu nie sú spôsobilé vyvrátiť ani žalovaným produkované tvrdenia a dôkazy, že začal riadne splácať dlhy, výživné a náklady na byt, keďže snaha o splatenie starších dlhov nevyvracia sklony žalovaného ku kontaktovaniu žalobkyne, ktoré sklony potvrdzuje jeho predošlé správanie vo vzťahu k nej. Platenie zákonnej vyživovacej povinnosti žalovaného nehovorí tiež nič o tom, či má v sebe žalovaný sklony zopakovať svoje protiprávne konanie. A rovnako tak platby za byt (napokon spoločný oboch strán sporu) nasvedčujú skôr len snahe vyhnúť sa dlhu viaznucemu k bytu, nie však snahe vyhýbať sa kontaktom so žalobkyňou.

25. Žalovaný v rámci svojej obrany „zľahčoval“ strach žalobkyne a tvrdil, že ona z neho nemá strach dostatočnej intenzity na to, aby súd žalobe vyhovel. S touto argumentáciou sa súd nestotožnil. Nie je zrejme, akú potrebnú intenzitu strachu má žalovaný namysli, aby to bolo dostatočné pre vyhoviecie žaloby, navyše, keď ide o veľmi subjektívnu kategóriu odvíjajúcu sa aj od celkového charakteru a psychickej odolnosti jednotlivca. Žalobkyňa podľa súdu naopak opodstatnene môže mať strach z toho, že žalovaný protiprávne konanie voči nej zopakuje a súd má za to, že tento ňou prezentovaný strach má racionálny základ v jej predošlej opakovanej negatívnej skúsenosti s manželom. Je dôvodné konštatovať, že ak sa manžel dopustí 3 krát trestného činu voči svojej manželke, ktorej hrozí okrem iného i smrťou, aj iná osoba v pozícii žalobkyne by dôvodne pociťovala strach z toho, že vyhrážky sa môžu opakovať, stupňovať, resp. že tieto môžu byť aj naplnené. Napokon, vzbudenie dôvodnej obavy na strane žalobkyne ako poškodenej je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania a súd nemá dôvod pochybovať o tom, že obava na strane žalobkyne z osoby žalovaného má svoj opodstatnený základ. Intenzitu strachu ani to, že by mala byť žalobkyňa ako obeť atakovaná či už verbálne alebo fyzicky, podľa súdu nie je nutné pre účely tohto sporu dokladovať znaleckým dokazovaním, tak, ako to tvrdil žalovaný, keď podstatným pre posúdenie žaloby je preukázanie opakovaného spáchania priestupkov a trestných činov žalovaným voči žalobkyni ako poškodenej v nedávnej minulosti (teda preukázanie protiprávných zásahov do osobnej integrity žalobkyne), resp. úlohou súdu je vyhodnotiť, či sa takéto konanie môže reálne v budúcnosti ešte zopakovať, čo súd učinil

v predošlých odsekoch. Znalecké dokazovanie nie je dôkazom, od ktorého by sa ako od jediného mal odvíjať úspech v spore.

26. U žalobkyne podľa súdu pretrváva dôvodne obava, že v prípade neexistencie súdneho zákazu (ktorý by tu nebol, ak by súd túto žalobu zamietol a neodkladné opatrenie z tohto dôvodu by zaniklo) ju žalovaný bude opätovne vyhľadávať a atakovať, a to hlavne verbálne, za ktoré verbálne útoky bol právoplatne odsúdený v roku 2020 a 2021, môže mať dôvodnú obavu zo zopakovania vulgárnych osočovaní, vyhrážok smrťou, ktoré nie je povinná znášať. Vulgárne osočovanie zo strany žalovaného na adresu žalobkyne je nielen súčasťou opisu skutkov trestných činov podľa právoplatných odsudzujúcich rozsudkov, ale boli tiež preukázané z vykonanej zvukovej nahrávky (pochádzajúcej z roku 2020, podľa tvrdení žalobkyne), kde táto v podstate je celá iba súčtom vulgarizmov a prejavov hrubej neúcty žalovaného k žalobkyni (opis v odseku 13), čo je netolerovateľné a súčasne uvedené verbálne prejavy žalovaného vykresľujú jeho negatívne emočné nastavenie vo vzťahu k nej. Z ničoho pritom jednoznačne nevyplývalo, svojím správaním v neskoršom období žalovaný nijako súd nepresvedčil, že by takýto prístup k žalobkyni zmenil o to viac, kedy aj na pojednávaníach prejavoval negatívny postoj k žalobkyni, prameniáci v novom partnerskom vzťahu žalobkyne a v konfliktoch týkajúcich sa detí. Uvedené len umocňuje dôvodnú obavu zo zopakovania neprípustného správania žalovaného. Ak sa žalovaný bránil tým, že s nahrávkou nesúhlasil, resp. o nej nevedel a predstavuje tak nezákonný dôkaz zachycujúci jeho prejav osobnej povahy, treba uviesť, že z jej obsahu jednoznačne vyplynula vedomosť žalovaného o tom, že jeho verbálny prejav je zaznamenávaný, dokonca sám žalovaný dcéru nabádal, aby natáčala a prípadne nahrávku aj použila. Za takéhoto stavu potom neobstojí argument o tom, že žalovaný o nahrávke vedomosť nemal. Ak by však súd aj nehodnotil obsah tejto nahrávky, aj tak bolo podľa jeho názoru preukázané opakované protiprávne správanie sa žalovaného voči žalobkyni a po zhodnotení aj len ostatných dôkazov (aj bez nahrávky) by súd konštatoval dôvodnú obavu z možného opakovania takéhoto konania. Ostatné zvukové nahrávky predložené žalobkyňou súd z dôvodu nehospodárnosti a nadbytočnosti neprehrával, nakoľko na preukázanie podstatných skutočností bolo postačujúce oboznámiť sa s touto jednou nahrávkou (všetky boli totiž podľa tvrdení žalobkyne z rovnakého časového obdobia), vo vzťahu ku ktorej (ako jedinej podľa obsahu nahrávky) žalovaný súhlasil s jej vyhotovením tak, ako to bolo opísané vyššie.

27. Základom pre vyhovieť žaloby bolo preukázanie existencie opakovaného nebezpečného vyhrážania žalovaného žalobkyni, teda jej početné verbálne osočovanie a vulgárne napádanie, ktoré bolo preukázané tak, ako bolo vyššie uvedené a súčasná obava z opakovania takýchto počinov. V spore sa však nad rámec uvedeného tiež podarili preukázať aj fyzické útoky žalovaného na žalobkyňu. Jeden z nich zo dňa 18.02.2020, hoci nepredstavoval poškodenie zdravia žalobkyne, je opísaný v právoplatnom odsudzujúcom rozsudku sp.zn. 3T/68/2020, kde sa uvádza, že žalovaný žalobkyňu fyzicky napadol tak, že ju udräl dlaňou ruky do nohy, do hlavy a ramena a následne ju kopol do chrbta, pričom súd je viazaný tým, že takýto skutok sa stal a nemá dôvod a ani možnosť ho spochybnovať. Takéto konanie je úplne neakceptovateľné, presahujúce rámec slušnosti a rešpektu v medziľudských vzťahoch, o to viac vo vzťahu medzi manželmi. Aj preto súd mal preukázané i tvrdenia žalobkyne, že žalovaný sa voči nej odpustil fyzického násillia. Okrem toho, svedeckými výpoveďami K. F. a G. A. bol opísaný rovnaký incident z bytu strán sporu, kedy žalovaný žalobkyňu tiež fyzicky atakoval sácaním, ťahaním za vlasy a báchaním hánkami po hlave. Svedkovia boli riadne poučení o povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčovať aj o trestnoprávných následkoch krivej výpovede, súd nemá dôvod neveriť takto obomi svedkami opísanému incidentu, keď napokon ani žalovaný výslovne nenamietal, že by sa tento incident nestal, že by bol vymyslený, resp. že by sa stal inak, ako ho obaja svedkovia opísali. Žalovaný sa k tomuto incidentu nevyjadroval. Hoci iné ďalšie fyzické útoky preukázané neboli, keď svedkyne navrhované žalovaným - jeho matka a teta neboli svedkami žiadneho fyzického útoku žalovaného na žalobkyňu, už aj tieto zistené fyzické napadnutia postačujú na prijatie záveru o absolútne neprípustnom správaní žalovaného voči žalobkyni, z ktorého tiež môžu u žalobkyne opodstatnene vychádzať obavy zo žalovaného. Vzťahy medzi stranami nie sú dobré, žalovaný sa domáha možnosti podieľať sa na starostlivosti o deti, čo výrazne tiež vyvoláva negatívne nálady na strane žalovaného s možnosťou nevyspytateľného správania sa v prípade, že by sa ocitol v prítomnosti žalobkyne. K tomuto záveru súd dospel aj s poukazom na to, že svedkyňa - teta žalovaného opísala incident, pri ktorom si žalovaný ľahol v snahe vidieť deti, ktoré sprevádzala žalobkyňa, pred jej auto a zabraňoval jej v odjazde, ktoré konanie len potvrdzuje to, že žalovaný má ťažkosti s regulovaním svojho správania voči žalobkyni a nie je možné vylúčiť opakovanie spoločensky neakceptovateľného skratového správania kedykoľvek. Žalovaný potvrdil tento incident z 21.03.2020 (kedy sa aj stal druhý trestný čin voči

žalobkyni), odôvodňoval ho snahou vidieť deti, avšak ani tento dôvod nemôže byť ospravedlnením neovládateľného správania. Nakoľko sa žalovaný snaží vidieť a podieľať sa na starostlivosti o deti aj v súčasnosti, opakovanie obdobného impulzívneho správania v prítomnosti žalobkyne nie je preto možné vylúčiť ani teraz. Napokon táto žalovaná potvrdila aj to, že sa žalovaný v lete 2020 priblížil k žalobkyni, kedy ho synovec - policajt vyzýval, aby od žalobkyne odstúpil a následne ho museli rodinní príslušníci ukludňovať doma s tým „aby si sadol do kúta“, ktorá skúsenosť rovnako skôr nasvedčuje problémom žalovaného s ovládaním svojho správania v prítomnosti žalobkyne a jeho sklony k nepredvídateľným reakciám.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov súd mal preukázané, že došlo zo strany žalovaného k porušeniu práv žalobkyne na ochranu jej osobnosti a k zásahom do jej telesnej integrity. Vzhľadom na zistené skutočnosti ohľadom osoby žalovaného, z ktorých skutočností súd mal preukázanú dôvodnú obavu z možného opakovania takýchto neprijateľných zásahov do integrity žalobkyne a jej dôstojnosti, súd dospel v danom prípade k záveru, že je dôvodné uložiť týmto rozhodnutím žalovanému zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov tak, aby nedochádzalo k ďalším objektívne hroziacim neoprávneným zásahom žalovaného do práv žalobkyne. Stanovená vzdialenosť je podľa názoru súdu dostačujúca a zároveň neprimerane neobmedzuje slobodu pohybu žalovaného.

29. Súd ďalej považoval za potrebné z praktického hľadiska obmedziť uložený zákaz pre prípad účasti žalobkyne a žalovaného na úkonoch v súdnom (napr. civilnom, trestnom) konaní, správnom konaní alebo inom konaní pred orgánmi verejnej správy alebo orgánmi činnými v trestnom konaní, na ktoré budú žalobkyňa a žalovaný súčasne predvolaní a pri ktorých nemožno vylúčiť, že sa obaja stretnú a z objektívnych dôvodov nebude možné zabezpečiť, aby fyzická vzdialenosť medzi nimi bola menšia ako 10 metrov. Z tohto dôvodu rozhodol súd tak, že v prípade vykonávania procesných úkonov vrámcí týchto konaní, na ktorých sa bude vyžadovať osobná prítomnosť žalobkyne i žalovaného, sa tento zákaz neuplatní. Treba uviesť, že takéto obmedzenie zákazu priblíženia nebolo súčasťou žalobného petitu, kedy žalobkyňa žiadala uložiť žalovanému zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov bez akejkoľvek výnimky. Z vyššie opísaných praktických dôvodov však súd považoval za potrebné uvedenú výnimku do súdneho rozhodnutia zakomponovať, a preto treba konštatovať, že z procesného hľadiska nebolo žalobe žalobkyne vyhovie úplne, v celom rozsahu (teda uložením zákazu priblíženia bezvýnimčne), ale len v obmedzenom rozsahu (obmedzenie požadovaného plného zákazu predstavuje zakotvenie vyššie spomenutej výnimky). Preto pre poriadok súd vo zvyšku žalobu zamietol, keďže sa uložil žalovanému zákaz priblíženia v obmedzenejšom rozsahu, než žiadala žalobkyňa.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Treba uviesť, že žalobkyňa dosiahla v spore to, čo dosiahnuť chcela, a síce aby súd zakázal žalovanému priblížiť sa k nej a jej argumentácia v spore bola v celom rozsahu opodstatnená. Neúspešná síce bola tiež, ale iba v zamietnutej časti, ktorá predstavuje výnimku pre účely novej súčasnej účasti strán pred súdmi alebo inými orgánmi verejnej správy. Túto zamietnutú časť súd považuje za nepatrnú časť vo vzťahu k celku a k tomu, čo žalobkyňa žalobou sledovala. CSP nepozná situáciu, ak strana mala v konaní neúspech v pomerne nepatrnej časti (pôvodne §143 ods. 3 OSP v znení do 30.6.2016) a na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona, súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=4374348&f=3>> aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania „princíp racionálneho zákonodarcu“ a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že hoci má strana v konaní neúspech v zanedbateľnej časti (neúspech žalobkyne - výnimka zo zákazu na účasť strán pred súdmi a inými orgánmi), priznal jej plnú náhradu trov konania. V danom prípade totiž neúspech žalobkyne bol len v časti s ohľadom na celý predmet konania menej významnej. Táto zamietnutá časť však nemôže byť považovaná za neúspech žalobkyne v podstatnej časti, lebo už len samotný vyhovujúci výrok je postačujúci pre ochranu žalobkyne pred možnými nežiaducimi stretmi so žalovaným, čo bolo hlavným cieľom tohto konania, ktorý sa žalobkyni v celom rozsahu podarilo dosiahnuť. O výške náhrady trov konania rozhodne súd osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.